

ת"פ 61865/12/16 - המאשימה - מדינת ישראל - באמצעות פרקליטות מחוז מרכז נגד מוחמד עבד אל האדי

בית משפט השלום ברמלה

ת"פ 61865-12-16 מדינת ישראל - פרקליטות מחוז
מרכז נ' עבד אל האדי(עציר)

בפני
בעניין: כבוד השופט הישאם אבו שחאדה
המאשימה - מדינת ישראל - באמצעות
פרקליטות מחוז מרכז
ע"י המתמחה הגב' הילה לוגסי

נגד
הנאשם -מוחמד עבד אל האדי (עציר)
הובא באמצעות שב"ס
ע"י עוה"ד חי אוזן

גזר דין

כתב האישום

1. כנגד הנאשם הוגש כתב אישום המייחס לו את ביצוען של העבירות הבאות: החזקת סם שלא לצריכה עצמית לפי סעיפים 7(א) ו-7(ג) רישא לפקודת הסמים המסוכנים [נוסח חדש] התשל"ג - 1973 וכן הפרעה לשוטר במילוי תפקידו בניגוד לסעיף 275 לחוק העונשין התשל"ז - 1977.
2. על פי עובדות כתב האישום, ביום 18.12.16, בשעה 13:00 או בסמוך לכך, בסמוך למתחם מגורים בתחומי העיר לוד, החזיק הנאשם בגרב שחור, אשר בתוכו היו מוסתרים 26.37 גרם סם מסוכן מסוג הרואין, אשר היה מגולגל וארוז בתוך 28 שקיות ניילון שקופות וכן 1.7 גרם סם מסוכן מסוג קוקאין, אשר היה ארוז בתוך 19 שקיות ניילון שקופות. משהבחין הנאשם בשוטרים אילן מוסטקי ואילן צעידי אשר הגיעו למתחם, ברח הנאשם מהשוטרים והשליך את הגרב.
3. לאחר שמיעת הראיות, הנאשם הורשע בעבירות שמיוחסות לו בכתב האישום.

מתחם העונש ההולם

4. לגבי מתחם העונש ההולם אפנה לרע"פ 894/16 **פרץ נ' מדינת ישראל** [פורסם בנבו] (10.2.16). באותו עניין, המבקש הורשע בביצוע עבירה של החזקת סם שלא לצריכה עצמית בכך שהחזיק בדירתו 31.05 גרם נטו של סם מסוכן מסוג קוקאין. בית משפט השלום בתל אביב קבע שמתחם העונש ההולם נע בין 15 ל-36 חודשי מאסר בפועל. בסופו של יום, הושתו עליו 15 חודשי מאסר בפועל ועונשים נלווים של מאסר על תנאי, קנס ופסילת רישיון נהיגה. המבקש הגיש ערעור לבית המשפט המחוזי בתל אביב כנגד חומרת העונש. הערעור נדחה וגם נקבע כי מתחם העונש שנקבע על ידי בית משפט השלום משקף נכונה את מתחם העונש בעבירות דומות. המבקש הגיש בקשת רשות ערעור לבית משפט העליון והבקשה נדחתה.

5. במקרה שבפני, מדובר בכמות סם מסוג הרואין במשקל 26.37 גרם וכן בסם מסוג קוקאין במשקל 1.7 גרם. הוזה אומר, מדובר בכמות כוללת שקרובה לכמות שהוחזקה בפסק דין **פרץ** שהובא לעיל. יוזכר, הרואין וקוקאין הוגדרו בפסיקה כסמים קשים, ולכן ניתן לעשות אנאלוגיה לעניין גבולות מתחם העונש ההולם מסוג אחד של סם לסוג אחר של סם, בכמויות דומות. בנסיבות אלה, אאמץ את מתחם העונש ההולם כפי שנקבע בפסק דין **פרץ** כמתחם מתאים לאירוע נשוא כתב האישום שבפני.

העונש המתאים בתוך מתחם העונש ההולם

6. בעת קביעת העונש המתאים בתוך מתחם העונש ההולם, לקחתי בחשבון לחומרא את הנתונים הבאים: לחובתו של הנאשם רישום פלילי מכביד שכולל 18 הרשעות קודמות בעבירות אלימות, רכוש וסמים. בנוסף, לחובתו של הנאשם מאסר על תנאי של 10 חודשים שהינו בר הפעלה במקרה שבפני וניתן במסגרת ת"פ 15262-08-14. לקולא, לקחתי בחשבון את גילו של הנאשם, כיום בן 64 שנים, ואת העובדה שהינו מכור לסמים תקופה ממושכת ומכאן גם חייו בשולי החברה.

7. לגבי השאלה של ההצטברות או החפיפה של עונש המאסר על תנאי, אפנה ל-ע"פ 7907/14 **ואזנה נ' מדינת ישראל** [פורסם בנבו] (22.2.15) בפסקאות 8 - 18 לפסק דינו של כבוד השופט מזוז. שם נקבע כי הכלל הוא הצטברות של עונשי מאסר בפועל, במיוחד כאשר מדובר באירועים עברייניים נפרדים ושונים, והחריג הוא חפיפה וזאת רק בהתקיים נסיבות מיוחדות ובכפוף להנמקה מתאימה. על ההלכה האמורה חזר בית המשפט העליון ב-ע"פ 1552/15 **גואל נ' מדינת ישראל** [פורסם בנבו] (4.6.15) בפסקה 8 לפסק דינו של כבוד השופט פוגלמן.

8. בנסיבות אלה, כאשר המאסר על תנאי שתלוי ועומד כנגד הנאשם הוא בגין הרשעה אחרת, בעבירות אחרות, יש להפעיל את המאסר על תנאי במצטבר. לא התרשמתי שקיימות נסיבות חריגות שמצדיקות חפיפה של המאסר על תנאי.

9. בשולי גזר הדין יש לציין שהנאשם טען כי הוא נמצא ב-"מידת האשם" הנמוכה וכי החזיק את הסמים

עבור אחר. טענה זו אין לה כל בסיס בחומר הראיות ודינה להידחות, וזאת לא כל שכן כאשר הנאשם כלל לא העיד במשפט.

10. לאור כל האמור לעיל, הנני משית על הנאשם את העונשים הבאים:

א. 18 חודשי מאסר בפועל.

ב. הנני מפעיל את המאסר המותנה של 10 חודשים שניתן בת"פ 15262-08-14 של בית משפט השלום ברמלה מיום 22.3.15 וזאת במצטבר לעונש המאסר שהוטל לעיל.

סה"כ ירצה הנאשם 28 חודשי מאסר בפועל בניכוי ימי מעצרו מיום 18.12.16 ועד היום.

ג. 10 חודשי מאסר על תנאי והתנאי הוא שבמשך 3 שנים ממועד שחרורו, הנאשם לא יבצע עבירת סמים מסוג פשע.

ד. 3 חודשי מאסר על תנאי והתנאי הוא שבמשך 3 שנים ממועד שחרורו, הנאשם לא יבצע עבירת סמים מסוג עוון.

ה. הנאשם ישלם קנס בסך 4,000 ₪, או 20 ימי מאסר תמורתו.

הקנס ישולם ב-5 תשלומים חודשיים שווים ורצופים כאשר הראשון שבהם עד ליום 1.8.17 והיתרה ב-1 לכל חודש שלאחריו. היה ואחד התשלומים לא ישולם במועד, אזי יעמוד מלוא סכום הקנס לפירעון מיד.

ו. הנני פוסל את הנאשם מלקבל או להחזיק רישיון נהיגה למשך 12 חודשים מיום שחרורו, שתצטבר לכל תקופת פסילה אחרת שקיימת כנגדו.

זכות ערעור תוך 45 יום.

ניתן היום, י"ז סיוון תשע"ז, 11 יוני 2017, במעמד הצדדים.